

PSALMVS XX.
AD PRÆCINENDVM PSALMVS
DAVIDIS.

ARGVMENTVM PSALMI.

Precationem habet hic Psalmus, & certam fiduciam populi Dei. Primis quatuor versib. ad Deum orant pro rege suo, iam iam ad conflictum contra hostes impios profecturo: reliquis propter spem accipiendi diuinitus auxiliij certam fiduciam exprimunt. Videntur autem haud abluere a scopo qui putant hunc Psalmum de eo bello compositum, quod Dauid contra Ammonitas gessit. de quo videre est 2. Sam. 10. & 1. Par. 19. Coniectura hinc sumi potest, quod in eo bello 4000. equitum, & 7000. curruum caesa leguntur. Vt appareat ad id versu septimo respici, quo canit populus Dei ad hunc modum: Hi in curribus, & illi in equis: nos autem nominis Domini DEI nostri recordati sumus.

PRÆCATIO VERS 1. 2. 3. 4.

VERS. 1.

Respondeat tibi Dominus in die tribulationis, exaltet te nomen Dei Iacob.
2. Mittat auxilium tuum de sancto, & à Sion fulciat te.
3. Memor sit omnium libaminum tuorum, & holocaustum tuum pingue faciat.

4 Tribuat tibi secundum cor tuum, & omne consilium tuum adimpleat.

LECTIO

Respondeat.] Ebr. קָוָה. Græc. ἐκταύω. Vulg. Lat. Exaudiat te. Sic & Hier. & Pag. & Tigurina. Felix & Iustin. legunt: Respondeat tibi. Felin. Annuat tibi.

Vers. 1.

Exaltet te.] Ebr. שָׁבַח. Græc. ὑψοῦσθαι. Vulg. Lat. Protegat te. Sic & Hier. & Felix. Arabs: Adiuuet te. Pag. Eleuet te. Iustin. Fortem te faciat. Tigurina: In tuto collocet te. Sic vertit & Felin quem multis in locis Tigurina sequitur.

Vers. 2.

Fulciat te.] Ebr. סָעָד. Græc. ἀντιβάλλω. i. e. Adiuuet te. Vulg. Lat. Tueatur te. Hier. Roboret te. sic & Iustin. Pag. Felix, & reliqui reddunt: Fulciat te.

Vers. 3.

Omnium libaminum tuorum.] Ebr. כָּל מִנְחָתֶיךָ. Græc. vulg. Latin. & Hier. & Iustin. Omnis sacrificij tui. Felix: Omnium munerum tuorum. Sic legit & Tigurina.

Pingue faciat.] Ebr. יָשַׁע. Græc. πινάτω. Vulg. Lat. Pingue fiat. Sic & Hier. Tigurina: Pingue aestimet. Pag. Incineret. Felix: In cinerem conuertat. Iustin. Cinis fiat. Felin. Approbet. Arabs: Accipiat.

Vers. 4.

Adimpleat.] Ebr. כִּמְלֵא. Græc. πληρώσω. Vulg. Lat. Confirmet. Chald. כִּמְלֵא. i. e. Perficiat. Sic & Iustin. & Tigurina. Hier. Pagn. Felix: Impleat.

EXPLA-

Respondeat tibi Dominus.] Apparet ex verbis compositum hunc à Dauide Psalmum, interea esse à cantoribus decantatum, dum ille prælium aduersus impios initurus, ad DEVM oraret & sacrificia præmitteret. Fit enim mentio sanctuarij & Zjonis, deinde & libaminum & holocausti. denique orationem ad DEVM factam innuit illud, quod statim initio canunt: Respondeat tibi Dominus. Astipulantur igitur votis, orationi, & sacrificijs regis sui, orantque vt à DEO exaudiatur, exaltetur, adiuuetur, fulciatur, & ad impletionem consilij sui consequatur. Hæc est summa eorum, quæ quatuor hisce versibus canuntur, in quibus planè nihil est obscuri. Diem tribulationis & angustie, vocant tempus belli. Exaltationem, regis sui victoriam: & quæ ex victoria est, gloriam intelligunt. Et aliàs superior esse dicitur, qui vincit, & inferior, qui vincitur. Nomen Dei Iacob, intelligunt vel virtutem & potentiam DEI Iacob: vel causam belli, quod tum propter DEVM Iacob, inque illius nomine à Dauide contra impios populi DEI oppressores gerebatur: vt exaltari à nomine DEI dicatur, qui in causa DEI, quam propter Deum administrat, exultatur, id quod tum accidit, quando causa Dei, quæ periclitari videbatur, vincit & illustratur: perinde ac si dicas, eos ab Euangelio CHRISTI IESV exaltari, qui propter Euangelium susceptum & illustratum, cum illius sint ministri, in precio habentur, & supra aduersarios veritatis extolluntur: rursus eosdem deprimi, & ignominia affici, quando Euangelium deprimatur, & probro afficitur. Vocant Dominum Deum Iacob, vt promissionum Dei Israël factarum sese admoneant, & benevolentie illius recordentur, qua Iacobi ac posterorum illius Deus esse ac dici voluit.

NATIO.

Vers. 1.

Mittat auxilium tuum de sancto.] Idem orant hoc versu, quod & præcedenti & sequentibus. Quod autem non simpliciter dicunt, Mittat auxilium tuum, & suffulciat te: sed addunt, De sancto: id est, sanctuario, & de Zjon, quod idem est: non ob id faciunt, quod credant DEVM loco terrestri alligatum: sed quod respiciant ad promissiones Dei, quibus se in medio populi sui habitaturum, videlicet in tabernaculo suo, quod tum erat in Sion, pollicitus est, quas postea Salomoni post templum ædificatum renouauit.

Vers. 2.

Memor sit omnium libaminum tuorum.] Lex præcipiebat, ne quisquam in conspectu DEI vacuus appareret. Hinc est, quod veteres peccatoribus suis, sacrificia, libamina, & holocausta coniunxerunt: id quod adeo solenne erat, vt & Saul, cum irruentibus Philistæis Dominum inuocaret, Samuel verò nondum aduenisset, ne sine sacrificijs discederet, per seipsum sacrificare præsumperit, cum tamen id illi non liceret. Iudicabat enim, infeliciter se conficturum cum hostibus, Domino nondum sacrificijs placato. Quod autem Saul modo illicito fecit, id Dauid licitè: hoc est, secundum legis præscriptum obseruauit. Ideo recordantur hinc libaminum & holocausti illius, orantque Dominum, vt in ipso conflictu memor esse velit sacrificiorum regis, & holocaustum illius pingue facere: id est, selectum & eximium: qualia solebant ab illis offerri, qui ex animo optima quæque offerebant.

Vers. 3.

1. Sam. 13.